

retning forudsættes at indeholde en kort beskrivelse af de i årets løb anmeldte registre af mere væsentlig betydning. Hertil kommer, at tilsynsmyndigheden til enhver tid skal have en fuldstændig fortegnelse over aktive registre i den offentlige sektor. Der henvises herved til bemærkningerne i indledningen til afsnit 7.2. Enhver registreret kan således om fornødent få hjælp fra tilsynsmyndigheden til at identificere de registre, hvori han kan være optaget.

Efter udvalgets opfattelse vil den større offentlighed omkring registeraktiviteterne, som en registerlov vil medføre, bevirke, at de registrerede så at sige automatisk vil vide, hvor de er registreret. Udvalget har derfor ikke fundet grundlag for at foreslå en regel om pligt for de registeransvarlige til af egen drift at sende registerudskrift til den registrerede ved enhver registrering endsige ved ændringer i de registrerede oplysninger. De hermed forbunde administrative omkostninger vil ikke stå i rimeligt forhold til de fordele for de registrerede, som en automatisk underretning vil medføre. Hertil kommer, at befolkningen i mange tilfælde ad anden vej vil få underretning om indholdet af de registrerede oplysninger, f. eks. for kildeskattesystemet gennem tilsendelse af slutopgørelse og skattekort, og for lønregistre gennem de udleverede lønspecifikationer. Udvalget foreslår derfor, at *registerindsigt kun skal imødekommes efter begæring*. Dette er i overensstemmelse med den svenske datalov og med det norske udvalgs lovudkast, jfr. afsnit 3 og § 10 i bilag I og § 3 i bilag II.«

Som anført i besvarelsen af spørgsmål 5 i 1976/77 til loven om offentlige myndigheders registre, har justitsministeriet for sit vedkommende kunnet tilslutte sig denne konklusion. Det er imidlertid ikke dermed sagt, at der ikke kan tænkes registre, hvor der uden begæring bør gives den registrerede meddelelse om, at han er optaget i registeret, og om, hvilke oplysninger der er registreret om ham. I den nævnte besvarelse nævnes det da også, at det anførte ikke er til hinder for, at det i de individuelle forskrifter for det enkelte register pålægges den registeransvarlige at drage omsorg for automatisk egenaces i et nærmere angivet omfang. Sådanne forskrifter vil endvidere kunne fastsættes med henblik på at opnå den fornødne kontrol til sikring af, at der ikke er registreret urigtige eller vildledende oplysninger i registeret, således

at den registrerede person eventuelt med mellemrum får lejlighed til at kontrollere, at registerets oplysninger om ham er rigtige.

Justitsministeriet har intet at indvende imod, at adgangen til at fastsætte sådanne forskrifter præciseres direkte i lovtæksten. Det er imidlertid ikke i alle tilfælde de samme registre, der bør omfattes både af forskrifter om underretning om optagelsen til de registrerede og af forskrifter om automatisk udsendelse af udskrifter. Bestemmelser herom bør derfor adskilles og indsættes i den rette lovtekniske sammenhæng.

2. Bestemmelser om *underretningspligt* vil eventuelt kunne indsættes som en ny paragraf efter § 9 med følgende ordlyd:

»§ 0. Det kan i forskrifterne for et register fastsættes, at der skal gives en registreret meddelelse om optagelse i registeret. Meddelelsen skal indeholde oplysning om den registreredes adgang til at få oplysninger fra registeret efter bestemmelserne i §§ 12-14.«

Behovet for, at der fastsættes sådanne forskrifter, må navnlig antages at bestå for så vidt angår EDB-registre, der indeholder oplysninger af mere omfattende og personlig karakter, og hvor de personer, der optages, ikke på anden måde bliver gjort bekendt med registreringen eller ikke ud fra et almindeligt kendskab til den offentlige administration kan antages at vide, at de er blevet registreret. Forskrifter, der pålægger den registeransvarlige myndighed at give den registrerede oplysning om optagelsen, bør dog ikke fastsættes for statistikregistre, eller såfremt hensynet til den registreredes interesse i at få kendskab til, at han er registreret, i almindelighed findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige eller private interesser, jfr. herved de principper, der ligger til grund for udformningen af bestemmelserne i forslaget § 12, stk. 2-4, og bemærkningerne hertil side 21 f. Det samme gælder i de tilfælde, hvor de administrative omkostninger, der er forbundet med gennemførelsen af ordningen, ikke vil stå i rimeligt forhold til de fordele, som en automatisk underretning indebærer for de registrerede og den registeransvarlige myndighed.

3. Det må som anført ovenfor under pkt. 1 efter justitsministeriets opfattelse i almindelighed antages, at den registreredes behov for at blive bekendt med, hvad der er registreret